

ก.ว.
พร.น.ร.
Suk
๕๕ ๒๑.๕๕

ด่วนที่สุด

ที่ นร 1200/ว 2

กรมประชาสัมพันธ์
เลขรับ..... 5446
วันที่..... ๒๗/๐๑/๕๕
เวลา..... 14.๑๖'

สำนักงาน ก.พ.ร.
ถนนพิษณุโลก กทม. 10300

กองคลัง
1 ก.พ. 2555
เลขที่รับ..... 1428

24 มกราคม 2555

เรื่อง การชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับการจัดเงินรางวัลประจำปี

เรียน อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์

- สิ่งที่ส่งมาด้วย
1. สำเนาภาพถ่ายหนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค 0406/12449 ลงวันที่ 20 กรกฎาคม 2554
 2. สำเนาภาพถ่ายหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค 0406.4/28862 ลงวันที่ 23 กันยายน 2554

ตามที่ สำนักงาน ก.พ.ร. แจ้งผลการจัดสรรเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2553 ไปแล้ว นั้น

สำนักงาน ก.พ.ร. ขอเรียนชักซ้อมความเข้าใจเกี่ยวกับทางปฏิบัติเรื่องนี้ ดังนี้

1. เงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2553 ให้จ่ายจากเงินเหลือจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และ พ.ศ. 2553 ตามลำดับ โดยให้หักร้อยละ 50 สำหรับส่วนที่เป็นเงินจูงใจสำหรับการพัฒนาองค์กรและการพัฒนาบุคลากรไปก่อน ตามหลักเกณฑ์และวิธีปฏิบัติเกี่ยวกับการกันเงินงบประมาณเหลือจ่ายไว้เบิกเหลือมปีกรณีไม่มีหนี้ผูกพันเพื่อนำมาจัดสรรเป็นสิ่งจูงใจตามที่กระทรวงการคลังกำหนด แล้วจึงจะนำมาจัดสรรเป็นเงินรางวัลได้ ทั้งนี้ เป็นไปตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 11 พฤษภาคม 2553 เรื่อง ผลการประเมินการปฏิบัติราชการและการจัดสรรเงินรางวัลสำหรับส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 และเมื่อวันที่ 21 กันยายน 2553 เรื่อง แนวทางการจัดสรรเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 สำหรับส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษาที่ได้จัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการและประเมินผลการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 โดยเงินเหลือจ่ายของหน่วยงานใด ก็ให้นำมาจ่ายเป็นเงินรางวัลเฉพาะของหน่วยงานนั้น

2. เงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ให้จ่ายเฉพาะผู้ปฏิบัติ สำหรับเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 ตามมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่ 21 กันยายน 2553 เรื่อง แนวทางการจัดสรรเงินรางวัล ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 สำหรับส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา ที่ได้จัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการและประเมินผลการปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2553 นั้น สำนักงาน ก.พ.ร. ได้ดำเนินการแจ้งจำนวนเงินรางวัลสำหรับผู้ปฏิบัติไปแล้ว และจะได้แจ้งจำนวนเงินรางวัลสำหรับผู้บริหารต่อไป

วง
กพร
สง
☐ ผพด.
☐ ผกง.
☐ ผบช.
☐ ผบห.

1- ก.พ.ร. / ๒๗ ๒๑.๕๕ / ๑๕-๕๖
พร.น.ร. ๒๗ ๒๑.๕๕ ๘๐ / ๒๗ ๒๑.๕๕ / ๑๕-๕๖

๒๗ ๒๑.๕๕ ๗ ก.พ. ๒๕๕๕

อกค

เรียน ผอ.สำนัก / กอง และ หัวหน้าหน่วยงาน

เพื่อโปรดทราบ

(นางทัศนีย์ ไตรอรุณ)

อกค.

10 มี 55

เรียน อปส. ผ่าน รปส.(นางเตือนใจ สิ้นธุวนิก)

ด้วย สำนักงาน ก.พ.ร. ช้อมความเข้าใจเกี่ยวกับทางปฏิบัติเรื่องการจัดสรรเงินรางวัลประจำปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓ ความละเอียดตามหนังสือ สำนักงาน ก.พ.ร. ด่วนที่สุด ที่ นร ๑๒๐๐ / ว ๒ ลงวันที่ ๒๔ มกราคม ๒๕๕๕ ทั้งนี้ กปส. ไม่มีเงินเหลือจ่ายในปี ๒๕๕๒ และ ๒๕๕๓ จึงไม่สามารถจ่ายเงินรางวัลให้แก่ผู้ปฏิบัติงานได้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และเห็นสมควรแจ้งเวียนทาง INTRANET ให้ทุกหน่วยงานทราบ ต่อไป

(นางสาวประกายวรรณ อิศวาทอง)

ร.พ.ค.

3 ก.พ. 2555

(นางเตือนใจ สิ้นธุวนิก)

รปส.

๖ ก.พ. 2555

(A) - ทราบ

- ดำเนินการตามเสนอ

(นายธีระพงษ์ โสิตาศรี)

อปส.

๖ ก.พ. ๒๕๕๕

๗

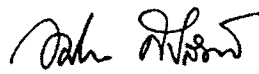
อปส.(นายธีระพงษ์ โสิตาศรี)..... ๖ ก.พ. ๒๕๕๕

รปส.(นางเตือนใจ สิ้นธุวนิก).....

3. หน่วยงานที่ไม่มีเงินเหลือจ่ายในปีใด ก็ไม่สามารถจ่ายเงินรางวัลในปีนั้น สำหรับมติคณะรัฐมนตรีวันที่ 13 กรกฎาคม 2553 เรื่อง การจัดสรรเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 สำหรับส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา ที่ไม่มีเงินเหลือจ่ายประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 หรือมีอยู่แต่ไม่เพียงพอ โดยให้ใช้เงินงบกลางที่คงเหลือจากการจัดสรรเงินรางวัลและเงินเพิ่มพิเศษสำหรับผู้บริหาร ตั้งแต่ปีงบประมาณ พ.ศ. 2548 - พ.ศ. 2552 มาจ่ายเป็นเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2552 ที่ไม่สามารถกระทำได้ (รายละเอียดตามสิ่งที่ส่งมาด้วย 1 และ 2)

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายทศพร ศิริสัมพันธ์)

เลขาธิการ ก.พ.ร.

สำนักติดตามและประเมินผลการพัฒนาระบบราชการ

โทร. 0 2356 9999 ต่อ 8861, 9941

โทรสาร 0 2281 8279

๑) สืบค้น ผลค.

สำนักงาน ก.พ.ร. แจ้ง เรื่อง ข้าราชการที่
เกษียณการรับราชการเงินงวด ปี 2552 และ 2553
ในกรณีที่ส่วนกลางไม่มีเงินเหลือจ่ายที่ไม่สามารถ
กระทำได้
จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบและดำเนินการในส่วน
ส่วนที่เกี่ยวข้อต่อไป ข้าราชการที่มี

อภินันท์ อภินันท์
(พบศิริสัมพันธ์ อภินันท์)
ร.น. กพร. กปส

1 กพ. 55

ด่วนที่สุด

ที่ กค ๐๔๐๖.๔/๑๖๕๔๓

No กรกฎาคม ๒๕๕๔

เรื่อง การเบิกจ่ายเงินรางวัลสำหรับส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดทำ
คำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งจ่ายจากเงินเหลือสำหรับติดตามและประเมินผล
การพัฒนาระบบราชการ

เรียน เลขาธิการ ก.พ.ร.

รับที่ 01856

วันที่ 28 ก.ค. 2554

ตามที่คณะรัฐมนตรีได้มีมติเมื่อวันที่ ๑๑ พฤษภาคม ๒๕๕๓ และมติคณะรัฐมนตรีเมื่อวันที่
๑๓ กรกฎาคม ๒๕๕๓ เห็นชอบให้ส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา ที่ไม่มีเงินเหลือจ่าย
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือมีอยู่แต่ไม่เพียงพอ ให้ใช้เงินงบประมาณ งบกลาง รายการค่าใช้จ่าย
การปรับเงินค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐที่คงเหลือจากการจัดสรรเงินรางวัลและเงินเพิ่มพิเศษสำหรับผู้บริหาร
ก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ และกรมบัญชีกลางต้องกำหนดหลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินรางวัลดังกล่าว
ให้ส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษา ถือปฏิบัติ ความละเอียดแจ้งแล้ว นั้น

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้ว ขอเรียนว่า การเบิกจ่ายเงินรางวัลจากเงินงบประมาณ งบกลาง
รายการค่าใช้จ่ายการปรับเงินค่าตอบแทนบุคลากรภาครัฐที่คงเหลือจากการจัดสรรเงินรางวัลและเงินเพิ่มพิเศษ
ก่อนปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ มาจ่ายเป็นเงินรางวัลตามผลการปฏิบัติงานปี ๒๕๕๒ นั้น อาจขัดกับพระราชบัญญัติ
วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม มาตรา ๒๗ ดังนั้น กระทรวงการคลังจึงไม่อาจกำหนด
หลักเกณฑ์เพื่อเบิกจ่ายเงินรางวัลดังกล่าวได้ และบัดนี้อยู่ระหว่างหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาและดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุภา ปิยะจิตติ)

รองปลัดกระทรวงการคลัง

หัวหน้ากลุ่มภารกิจด้านรายจ่ายและหนี้สิน

กรมบัญชีกลาง

สำนักกฎหมาย

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบด้านค่าใช้จ่ายในการบริหาร

โทร. ๐-๒๑๒๗-๗๒๖๐

ด่วนที่สุด
ที่ กค ๐๔๐๖.๔/๒๕๕๖

สิ่งที่ส่งมาด้วย 2

สำนักงาน ก.พ.ร.

รับที่ 103

รับที่ 09571

วันที่ 28 เม.ย. 54

วันที่ 26 ก.ย. 2554

เวลา

กรมบัญชีกลาง
ถนนพระราม ๖ กทม. ๑๐๕๐๐
สำนักงานและกิจการ

๒๗ กันยายน ๒๕๕๔

รับที่ 5146
วันที่ 26 ก.ย. 2554

เรื่อง การจ่ายเงินรางวัลสำหรับส่วนราชการ จังหวัด และสถาบันอุดมศึกษาที่มีการจัดทำคำรับรองการปฏิบัติราชการ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ซึ่งจ่ายจากเงินเหลือจ่าย

เรียน เลขาธิการ ก.พ.ร.

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๔/๑๒๔๔๔ ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔

สิ่งที่ส่งมาด้วย สำเนาหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ด่วนที่สุด ที่ นร ๐๔๐๑/๑๑๔๕ ลงวันที่ ๑๖ กันยายน ๒๕๕๔

ตามหนังสือที่อ้างถึงกระทรวงการคลังได้นำประเด็นการนำเงินงบกลางเหลือจ่ายมาจ่ายเป็นเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ หรือต่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ซึ่งบัดนี้คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้ตอบข้อหารือดังกล่าวเรียบร้อยแล้ว นั้น

กรมบัญชีกลาง จึงขอส่งผลการพิจารณาของคณะกรรมการกฤษฎีกา รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณาดำเนินการต่อไป

ขอแสดงความนับถือ

(นางสาวสุทธิรัตน์ รัตนะศรี)

ที่ปรึกษาด้านพัฒนาระบบการเงินการคลัง
ปฏิบัติราชการแทน อธิบดีกรมบัญชีกลาง

สำนักกฎหมาย

กลุ่มงานกฎหมายและระเบียบด้านค่าใช้จ่ายในการบริหาร

โทร. ๐-๒๑๒๗-๗๒๖๐

ศูนย์บริการข้อมูลการเงินการคลังภาครัฐ กรมบัญชีกลาง (CGD Call Center) โทรทัศน์ ๐ ๒๒๗๐ ๖๔๐๐

สำนักงานปลัดกระทรวงการคลัง
เลขรับ 19703 วันที่ 19 ก.ย.
เวลา 13:26
ที่ นร0901/1145
ลา.16 ก.ย. 54 ด้านที่สุด

ด่วนที่สุด

ที่ นร ๐๔๐๑/ ๑๑๕๕

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

๑ ถนนพระอาทิตย์ เขตพระนคร

กรุงเทพฯ ๑๐๒๐๐

๑๒ กันยายน ๒๕๕๔

กรมบัญชีกลาง
เลขรับ ๐๙๙๗๐๙
วันที่ 20 ก.ย. 2554
เวลา 13.00

เรื่อง ทารื้อแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินกันไว้เบิกเหลือมปีตามพระราชบัญญัติ
วิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม

สภม.
เลขรับ 1494/198
วันที่ 20 ก.ย. 2554
เวลา 16.48

เรียน ปลัดกระทรวงการคลัง

อ้างถึง หนังสือกระทรวงการคลัง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๔/๑๒๔๔๘
ลงวันที่ ๒๐ กรกฎาคม ๒๕๕๔

- สิ่งที่ส่งมาด้วย (๑) พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒
(๒) ระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมาย
ของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒

ตามหนังสือที่อ้างถึง กระทรวงการคลังขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พิจารณาให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินกันไว้
เบิกเหลือมปีตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ และที่แก้ไขเพิ่มเติม กรณีการ
จ่ายเงินรางวัลประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๒ ความละเอียดทราบแล้ว นั้น

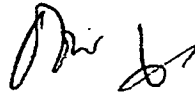
บัดนี้ คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) ได้พิจารณาข้อหารื้อดังกล่าวแล้ว เห็นว่า
การให้ความเห็นในปัญหาข้อกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการ
กฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ และระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา ว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็น
ทางกฎหมายของกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นการให้ความเห็นต่อปัญหาข้อกฎหมาย
แก่หน่วยงานของรัฐ หรือตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติคณะรัฐมนตรี โดยต้องมีข้อเท็จจริง
เกิดขึ้นและหน่วยงานของรัฐนั้นเห็นว่า ปัญหาข้อกฎหมายนั้นเป็นเหตุให้ไม่อาจปฏิบัติหน้าที่
ตามกฎหมายได้ แต่โดยที่ประเด็นปัญหาเกี่ยวกับการเบิกจ่ายเงินกันไว้เบิกเหลือมปีตามข้อหารื้อ
ของกระทรวงการคลังในครั้งนี้เป็นปัญหาเกี่ยวกับมาตรา ๒๗ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ
พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๑๗
ซึ่งปรากฏข้อเท็จจริงว่า กระทรวงการคลังได้อ่านาจนวินิจฉัยปัญหาดังกล่าวไปแล้ว
ตามหนังสือกรมบัญชีกลาง ด่วนที่สุด ที่ กค ๐๔๐๖.๖/๑๔๔๘๓ ลงวันที่ ๒๖ สิงหาคม ๒๕๕๔
กรณีจึงไม่มีประเด็นปัญหาข้อกฎหมายที่คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) จะต้องพิจารณา
ให้ความเห็นอีกต่อไป

ข้าราชการบำนาญ
ในตำแหน่ง
(นางสาวรัชณี ควรวรรักษ์)
นิติกรชำนาญการ

อนึ่ง คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑๒) มีข้อสังเกตเพิ่มเติมเกี่ยวกับการรักษาวินัยการเงินการคลังของรัฐสำหรับกรณีการเบิกจ่ายเงินงบประมาณว่า การขอเบิกเงินจากคลังตามงบประมาณรายจ่ายประจำปีงบประมาณใด จะกระทำได้แต่เฉพาะภายในปีงบประมาณนั้น เว้นแต่จะได้มีการกันไว้เบิกเหลือมปีและรายการที่จะต้องใช้จ่ายจากงบประมาณรายจ่ายประจำปี ย่อมเป็นไปตามที่กำหนดไว้ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปีนั้น ดังนั้น สำหรับกรณีของงบประมาณรายจ่ายที่ได้รับอนุมัติให้กันเงินไว้เบิกเหลือมปีแล้ว งบประมาณรายจ่ายดังกล่าว จะเบิกไปใช้จ่ายได้ก็แต่เฉพาะรายการและวัตถุประสงค์ภายในจำนวนที่ได้รับอนุมัติให้กันไว้เท่านั้น โดยหากเบิกไปใช้จ่ายแล้วเหลือเท่าใด หน่วยงานที่รับผิดชอบสมควรปล่อยให้งบประมาณรายจ่ายที่เหลือนั้นพับไป

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ

ขอแสดงความนับถือ

(นายอัชพร จารุจินดา)

เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักอำนวยการ

ฝ่ายกฎหมายการคลัง

โทร. ๐ ๒๒๒๒ ๐๒๐๖-๙ ต่อ ๑๖๗๒ (นางสาวบรรณสรศรีฯ)

โทรสาร ๐ ๒๒๒๖ ๕๑๖๙

www.krisdika.go.th

www.lawreform.go.th

ส่ง กรมบัญชีกลาง

Sumit 19 ๕๕ ๐๐

(นางสาวสมวรรณ จันทร์ใหญ่)

นักวิชาการพัสดุชำนาญการ
รักษาการในตำแหน่ง ออ.สกอ.

รับรองสำเนาถูกต้อง

โจงดี กรมบัญชี

(นางสาววิรัชณี คงวารวีย์)

นิติกร โจงดี MS

พระราชบัญญัติ
คณะกรรมการกฤษฎีกา
พ.ศ. ๒๕๒๒

ภูมิพลอดุลยเดช ป.ร.
ให้ไว้ ณ วันที่ ๒๒ เมษายน พ.ศ. ๒๕๒๒
เป็นปีที่ ๓๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาและกฎหมายว่าด้วยเรื่องรางวัลทุกช

จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชบัญญัติขึ้นไว้โดยคำแนะนำและยินยอมของสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ทำหน้าที่รัฐสภา ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชบัญญัตินี้เรียกว่า “พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒”

มาตรา ๒ พระราชบัญญัตินี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

มาตรา ๓ ให้ยกเลิก

- (๑) พระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖
- (๒) พระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๐
- (๓) พระราชบัญญัติเรื่องรางวัลทุกช พ.ศ. ๒๕๑๒
- (๔) พระราชบัญญัติเรื่องรางวัลทุกช (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๑๖

มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้ “หน่วยงานของรัฐ” หมายความว่า กระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนภูมิภาค ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นของรัฐ

มาตรา ๕ ให้นายกรัฐมนตรีรักษาการตามพระราชบัญญัตินี้ และให้มีอำนาจออกกฎกระทรวงเพื่อปฏิบัติการตามพระราชบัญญัตินี้

๑ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๙๖/ตอนที่ ๖๕/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๑ พฤษภาคม ๒๕๒๒

๒ มาตรา ๕ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.

กฎกระทรวงนั้น เมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้ว ให้ใช้บังคับได้

ภาค ๑
คณะกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๑
บททั่วไป

มาตรา ๒^๓ ให้คณะกรรมการกฤษฎีกาประกอบด้วยกรรมการซึ่งจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งขึ้นตามมาตรา ๑๑

ให้นายกรัฐมนตรีเป็นประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยตำแหน่งมีอำนาจหน้าที่ดูแลกิจการทั่วไปของคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๓^๔ คณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) จัดทำร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรี

(๒) รับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐหรือตามคำสั่งของนายกรัฐมนตรีหรือมติของคณะรัฐมนตรี

(๓) เสนอความเห็นและข้อสังเกตต่อคณะรัฐมนตรีเกี่ยวกับการให้มีกฎหมายหรือแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมาย

มาตรา ๔^๕ (ยกเลิก)

มาตรา ๕ ให้กรรมการกฤษฎีกาได้รับค่าตอบแทนตามที่กำหนดในพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๑๐^๖ (ยกเลิก)

หมวด ๒
กรรมการกฤษฎีกา

^๓ มาตรา ๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

^๔ มาตรา ๓ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

^๕ มาตรา ๔ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๑

^๖ มาตรา ๑๐ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๔๒

[คำว่า “กรรมการกฤษฎีกา” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒]

มาตรา ๑๑” กรรมการกฤษฎีกานั้นจะได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจาก
บุคคลที่ได้รับการคัดเลือกตามมาตรา ๑๓/๑

ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นกรรมการกฤษฎีกาโดยตำแหน่ง

ให้ข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งไม่ต่ำกว่า
กรรมการร่างกฎหมายประจำมีสิทธิเข้าร่วมประชุมคณะกรรมการกฤษฎีกาในแต่ละคณะตามที่
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกามอบหมาย เพื่อแสดงความคิดเห็นในเรื่องที่พิจารณาหรือเสนอ
ร่างกฎหมายให้คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาได้ ทั้งนี้ ในการเข้าร่วมประชุมกับคณะกรรมการ
กฤษฎีกาให้นับเป็นองค์ประชุมและได้รับคำตอบแทนเช่นเดียวกับกรรมการกฤษฎีกาด้วย แต่ไม่มี
สิทธิลงมติ

มาตรา ๑๒ กรรมการกฤษฎีกามีวาระดำรงตำแหน่งคราวละสามปีนับแต่วันที่
ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

ถ้ามีการแต่งตั้งกรรมการกฤษฎีกาขึ้นอีกในระหว่างที่กรรมการกฤษฎีกาซึ่ง
แต่งตั้งไว้แล้วยังมีวาระอยู่ในตำแหน่ง ไม่ว่าจะเป็นการแต่งตั้งเพิ่มขึ้นหรือแต่งตั้งซ่อม ให้ผู้ได้รับ
แต่งตั้งนั้นอยู่ในตำแหน่งเท่ากับวาระที่เหลืออยู่ของกรรมการกฤษฎีกาซึ่งได้แต่งตั้งไว้แล้วนั้น

ผู้ที่พ้นจากตำแหน่งแล้วจะทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งอีกก็ได้

ให้กรรมการกฤษฎีกาซึ่งพ้นจากตำแหน่งตามวาระยังคงปฏิบัติหน้าที่ต่อไปได้
จนกว่าจะมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งกรรมการกฤษฎีกาขึ้นใหม่“

ความในวรรคหนึ่งมิให้นำมาใช้บังคับกับกรรมการกฤษฎีกาที่ได้รับแต่งตั้งเป็น
ประธานกรรมการกฤษฎีกาแต่ละคณะตามมาตรา ๑๕“

[คำว่า “กรรมการกฤษฎีกา” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ
คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒]

มาตรา ๑๓ ผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการกฤษฎีกาต้องเป็นผู้มีความ
เชี่ยวชาญในทางนิติศาสตร์ รัฐศาสตร์ เศรษฐศาสตร์ สังคมศาสตร์หรือการบริหารราชการแผ่นดิน
และต้องมีคุณสมบัติอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้

๒๕๕๑ “ มาตรา ๑๑ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.

๒๕๕๑ “ มาตรา ๑๒ วรรคสี่ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.

๒๕๕๑ “ มาตรา ๑๒ วรรคห้า เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ.

- (๑) รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าอธิบดีหรือเทียบเท่า
 - (๒)^{**} รับราชการหรือเคยรับราชการในตำแหน่งไม่ต่ำกว่าผู้พิพากษาศาลฎีกา ศาลาการศาลปกครองสูงสุด หรือตุลาการพระธรรมนูญศาลทหารสูงสุด
 - (๓) เป็นหรือเคยเป็นอาจารย์สอนวิชากฎหมายในสถาบันการศึกษาของรัฐในระดับมหาวิทยาลัยมาแล้วไม่น้อยกว่าห้าปี
 - (๔) เคยเป็นกรรมการกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๕๗๖
 - (๕) มีความรู้และเคยทำงานในการร่างกฎหมายมาแล้วไม่น้อยกว่าสิบปีและมีความชำนาญและความสามารถเป็นประโยชน์แก่งานของกรรมการกฤษฎีกา
- [คำว่า “กรรมการกฤษฎีกา” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒]

มาตรา ๑๓/๑^{**} ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการคัดเลือกรายชื่อผู้ที่มีคุณสมบัติตามมาตรา ๑๓ ซึ่งมีความเชี่ยวชาญในระดับสูงสมควรเป็นกรรมการกฤษฎีกา โดยให้มีจำนวนที่เหมาะสมในการปฏิบัติตามอำนาจหน้าที่ของคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอต่อคณะกรรมการซึ่งประกอบด้วย ประธานกรรมการกฤษฎีกาแต่ละคณะตามมาตรา ๑๕ เป็นกรรมการและเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นกรรมการและเลขานุการ เพื่อพิจารณาให้ความเห็นชอบแล้วแจ้งผลให้นายกรัฐมนตรีนำความกราบบังคมทูลเพื่อทรงแต่งตั้งต่อไป

ให้ประธานกรรมการกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่งเลือกกันเองให้คนหนึ่งเป็นประธานกรรมการ

หลักเกณฑ์การคัดเลือกและการพิจารณาให้ความเห็นชอบตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการตามวรรคหนึ่งกำหนด

มาตรา ๑๔ นอกจากการพ้นจากตำแหน่งตามวาระ กรรมการกฤษฎีกาพ้นจากตำแหน่ง เมื่อ

- (๑) ตาย
- (๒) ลาออก
- (๓) ต้องโทษจำคุกตามคำพิพากษาถึงที่สุดหรือคำสั่งที่ชอด้วยกฎหมายให้จำคุก เว้นแต่ในความผิดที่กระทำโดยประมาท หรือความผิดลหุโทษ
- (๔) เป็นคนไร้ความสามารถหรือคนเสมือนไร้ความสามารถ
- (๕) เป็นบุคคลล้มละลาย

^{**} มาตรา ๑๓ (๒) แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{**} มาตรา ๑๓/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

[คำว่า “กรรมการกฤษฎีกา” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒]

มาตรา ๑๕ ในการปฏิบัติหน้าที่ตามพระราชบัญญัตินี้ ให้กรรมการกฤษฎีกา ประชุมปรึกษาหารือกันเป็นคณะ ซึ่งคณะหนึ่ง ๆ ต้องมีกรรมการกฤษฎีกาไม่น้อยกว่าสามคน และในกรณีที่มีปัญหาสำคัญให้กรรมการกฤษฎีกาประชุมปรึกษาหารือกันโดยที่ประชุมใหญ่ กรรมการกฤษฎีกา ซึ่งต้องมีกรรมการกฤษฎีกามาประชุมไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนกรรมการ กฤษฎีกาทั้งหมด

การแบ่งกรรมการกฤษฎีกาออกเป็นคณะ การแต่งตั้งประธานกรรมการกฤษฎีกา แต่ละคณะ และการประชุมของกรรมการกฤษฎีกาตามวรรคหนึ่ง ให้เป็นไปตามระเบียบที่ประธาน คณะกรรมการกฤษฎีกากำหนด^๓

การลงมติวินิจฉัยข้อปรึกษา ให้ถือเสียงข้างมาก กรรมการกฤษฎีกาคนหนึ่งให้มี เสียงหนึ่งในการลงคะแนน ถ้าคะแนนเสียงเท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นได้อีก เสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

[คำว่า “กรรมการกฤษฎีกา” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒]

มาตรา ๑๕ ทวิ^๔ ในการพิจารณาร่างกฎหมายให้กรรมการกฤษฎีกาคำวินิจฉัย ความจำเป็น ความเป็นไปได้และขอบเขตที่จะต้องมีกฎหมายดังกล่าว ความสอดคล้องกับหลัก กฎหมายและบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่น ความมีประสิทธิภาพของการจัดองค์กร และกลไกเพื่อการใช้บังคับกฎหมาย ผลกระทบที่อาจเกิดขึ้นกับการบริหารราชการ และภาวะหรือ ความยุ่งยากของประชาชนหรือผู้ที่อยู่ในบังคับแห่งกฎหมายนั้นด้วย และแก้ไขปรับปรุงให้ ถูกต้องเหมาะสม ในกรณีที่กรรมการกฤษฎีกาเห็นว่าร่างกฎหมายใดมีปัญหาเกี่ยวกับสาระสำคัญของ หลักการ หรือมีความเห็นขัดแย้งกับหน่วยงานของรัฐหรือเอกชนซึ่งมีหน้าที่จะต้องปฏิบัติตาม กฎหมาย กรรมการกฤษฎีกาจะเสนอความเห็นเพื่อขอให้มีการทบทวนในหลักการเสียก่อน หรือ จะปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมตามหลักเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น และรายงานคณะรัฐมนตรีเพื่อ พิจารณาวินิจฉัยต่อไปก็ได้

[คำว่า “กรรมการกฤษฎีกา” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติ คณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒]

^๓ มาตรา ๑๕ วรรคสอง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑

^๔ มาตรา ๑๕ ทวิ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๘๖ ให้ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจกำหนดระเบียบว่าด้วยการจัดทำร่างกฎหมาย กฎ ระเบียบ ข้อบังคับ หรือประกาศ และระเบียบว่าด้วยการรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการกฤษฎีกา ทั้งนี้ โดยได้รับความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรี

[คำว่า “กรรมการกฤษฎีกา” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒]

มาตรา ๘๗ กรรมการกฤษฎีกาผู้ใดมีส่วนได้เสียเป็นการส่วนตัวในเรื่องที่ปรึกษาหารือเรื่องหนึ่งเรื่องใด ห้ามมิให้เข้าร่วมปรึกษาหารือในเรื่องนั้น

ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจวางระเบียบให้กรรมการกฤษฎีกาที่ประกอบอาชีพ หรือวิชาชีพอื่นเป็นการขัดต่อการปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการกฤษฎีกา งดการเข้าร่วมปรึกษาหารือในกิจการของกรรมการกฤษฎีกาเป็นการชั่วคราวตลอดระยะเวลาที่ประกอบอาชีพหรือวิชาชีพนั้นอยู่ได้

[คำว่า “กรรมการกฤษฎีกา” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒]

หมวด ๒ ทวิ

คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย*

มาตรา ๑๗ ทวิ ให้มีคณะกรรมการเรียกว่า “คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย” ประกอบด้วย กรรมการกฤษฎีกาตามมาตรา ๑๑ และกรรมการผู้ทรงคุณวุฒิจากมหาวิทยาลัยหรือหน่วยงานของรัฐหรือของเอกชน ซึ่งประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้แต่งตั้ง มีจำนวนไม่น้อยกว่าเก้าคน แต่ไม่เกินสิบห้าคน เป็นกรรมการพัฒนากฎหมาย ในจำนวนนี้ให้มีกรรมการกฤษฎีกาเป็นประธาน และกรรมการกฤษฎีกาอื่นไม่น้อยกว่ากึ่งหนึ่ง และให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นกรรมการพัฒนากฎหมายโดยตำแหน่ง ให้คณะกรรมการพัฒนากฎหมายมีอำนาจหน้าที่ตามที่บัญญัติไว้ในหมวดนี้

ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาแต่งตั้งข้าราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นเลขานุการและผู้ช่วยเลขานุการ

ในกรณีที่เหมาะสม ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามสาขาวิชากฎหมายก็ได้

ให้นำบทบัญญัติว่าด้วยการดำรงตำแหน่งตามมาตรา ๑๒ มาใช้บังคับแก่กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิโดยอนุโลม

[คำว่า “กรรมการกฤษฎีกา” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒]

* หมวด ๒ ทวิ คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย มาตรา ๑๗ ทวิ ถึง มาตรา ๑๗ อัญญา เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔

มาตรา ๑๗ ตรี ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีหน้าที่ศึกษาพิจารณาตรวจสอบบรรดากฎหมายที่ใช้บังคับอยู่ ถ้าเห็นว่ากฎหมายฉบับใดหรือเรื่องใดมีบทบัญญัติที่จำกัดเสรีภาพในร่างกายทรัพย์สิน หรือการประกอบอาชีพของประชาชนโดยไม่สมควรหรือก่อให้เกิดภาระแก่การประกอบอาชีพหรือธุรกิจของบุคคลโดยไม่จำเป็น หรือไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง หรือการบริหารราชการ หรือเห็นว่าประเทศไทยควรมีกฎหมายขึ้นใหม่เพื่อคุ้มครองสิทธิและเสรีภาพของประชาชนให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น หรือเพื่อประโยชน์แก่การพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมืองหรือการบริหารราชการ ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการพัฒนากฎหมายเพื่อจัดทำแผนงานหรือโครงการพัฒนากฎหมายต่อไป โดยระบุขอบเขตของงาน ขั้นตอนและวิธีดำเนินการ ตลอดจนงบประมาณสำหรับดำเนินการ และในกรณีที่มีความจำเป็น ต้องมีงบประมาณเพิ่มเติมให้นำเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป ความในวรรคนี้ไม่ใช้บังคับแก่การตรวจพิจารณาร่างกฎหมายของกระทรวง ทบวง กรม ซึ่งคณะรัฐมนตรีส่งให้คณะกรรมการกฤษฎีกาตรวจพิจารณา

การเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย ถ้าได้มีการแต่งตั้งคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามสาขาวิชากฎหมาย ให้เสนอต่อคณะกรรมการตามสาขาวิชากฎหมาย

มาตรา ๑๗ จัตวา เมื่อคณะรัฐมนตรีได้อนุมัติแผนงานหรือโครงการพัฒนากฎหมายตามมาตรา ๑๗ ตรี แล้ว ให้คณะกรรมการพัฒนากฎหมายดำเนินการศึกษาวิจัยและจัดทำรายงานพร้อมทั้งร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องเสนอคณะรัฐมนตรีเพื่อพิจารณาต่อไป โดยจะแต่งตั้งผู้วิจัยเพื่อจัดทำรายงานตามที่มอบหมายก็ได้ เพื่อการนี้ให้คณะกรรมการพัฒนากฎหมายมีอำนาจกำหนดค่าตอบแทนหรือให้เงินอุดหนุนแก่การวิจัยตามระเบียบที่ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกากำหนด

ในกรณีมีเหตุอันควร คณะกรรมการพัฒนากฎหมายจะขอให้ประชุมใหญ่กรรมการกฤษฎีกาพิจารณาให้ความเห็นในเรื่องหนึ่งเรื่องใดก็ได้

[คำว่า “กรรมการกฤษฎีกา” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒]

มาตรา ๑๗ เบญจ เพื่อประโยชน์ในการดำเนินงานตามมาตรา ๑๗ ตรี หรือมาตรา ๑๗ จัตวา สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจะจัดให้มีการวิจัย การสัมมนา หรือการรับฟังความคิดเห็นจากหน่วยงานหรือบุคคลต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชนตามความเหมาะสมแก่กรณีก็ได้

มาตรา ๑๓ ฉ ในกรณีที่เห็นสมควร คณะกรรมการพัฒนากฎหมายจะแต่งตั้ง คณะอนุกรรมการคณะหนึ่งหรือหลายคณะ เพื่อปฏิบัติหน้าที่ตามที่คณะกรรมการพัฒนากฎหมาย มอบหมายก็ได้

มาตรา ๑๗ สัตต ให้คณะกรรมการพัฒนากฎหมายและคณะอนุกรรมการตาม มาตรา ๑๗ ฉ มีอำนาจเชิญผู้แทนหน่วยงานและบุคคลต่าง ๆ ทั้งในภาครัฐบาลและภาคเอกชนมา ให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นได้

มาตรา ๑๗ อัญญ ให้คณะกรรมการพัฒนากฎหมายและคณะอนุกรรมการตาม มาตรา ๑๗ ฉ ได้รับคำตอบแทนเช่นเดียวกับกรรมการกฤษฎีกา

หมวด ๓

กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์*

มาตรา ๑๘ (ยกเลิก)

มาตรา ๑๙ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๐ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๑ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๒ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๓ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๔ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๕ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๖ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๗ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๘ (ยกเลิก)

มาตรา ๒๙ (ยกเลิก)

มาตรา ๓๐ (ยกเลิก)

มาตรา ๓๑ (ยกเลิก)

มาตรา ๓๒ (ยกเลิก)

มาตรา ๓๓ (ยกเลิก)

มาตรา ๓๔ (ยกเลิก)

มาตรา ๓๕ (ยกเลิก)

มาตรา ๓๖ (ยกเลิก)

* หมวด ๓ กรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ มาตรา ๑๘ ถึง มาตรา ๓๖ ยกเลิกโดย พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒

- มาตรา ๓๗ (ยกเลิก)
- มาตรา ๓๘ (ยกเลิก)
- มาตรา ๓๙ (ยกเลิก)
- มาตรา ๔๐ (ยกเลิก)
- มาตรา ๔๑ (ยกเลิก)
- มาตรา ๔๒ (ยกเลิก)
- มาตรา ๔๓ (ยกเลิก)
- มาตรา ๔๔ (ยกเลิก)
- มาตรา ๔๕ (ยกเลิก)
- มาตรา ๔๖ (ยกเลิก)
- มาตรา ๔๗ (ยกเลิก)
- มาตรา ๔๘ (ยกเลิก)
- มาตรา ๔๙ (ยกเลิก)
- มาตรา ๕๐ (ยกเลิก)
- มาตรา ๕๑ (ยกเลิก)
- มาตรา ๕๒ (ยกเลิก)
- มาตรา ๕๓ (ยกเลิก)
- มาตรา ๕๔ (ยกเลิก)
- มาตรา ๕๕ (ยกเลิก)
- มาตรา ๕๖ (ยกเลิก)
- มาตรา ๕๗ (ยกเลิก)
- มาตรา ๕๘ (ยกเลิก)
- มาตรา ๕๙ (ยกเลิก)
- มาตรา ๖๐ (ยกเลิก)
- มาตรา ๖๑ (ยกเลิก)

ภาค ๒

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

มาตรา ๖๒^๖ ให้มีสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจหน้าที่ดังต่อไปนี้

(๑) รับผิดชอบในงานธุรการของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย และศึกษาและรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวกับงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมาย

^๖ มาตรา ๖๒ แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ.

(๒) พิจารณาและจัดทำร่างกฎหมายตามที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีมอบหมาย และเสนอความเห็นเกี่ยวกับการให้มีหรือแก้ไขปรับปรุงหรือยกเลิกกฎหมาย

(๓) ช่วยเหลือและให้คำแนะนำเกี่ยวกับการร่างกฎหมายแก่หน่วยงานของรัฐ

(๔) ให้ความเห็นหรือปฏิบัติงานอื่นอันเกี่ยวกับกฎหมายให้แก่หน่วยงานของรัฐหรือตามที่รัฐบาลต่างประเทศหรือสถาบันระหว่างประเทศร้องขอ

(๕) ฝึกอบรมและพัฒนาข้าราชการสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาและเจ้าหน้าที่ของรัฐในด้านกฎหมายและการร่างกฎหมาย รวมทั้งการเผยแพร่ทำความเข้าใจในด้านกฎหมายแก่บุคคลทั่วไป

(๖) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อพัฒนาหลักกฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดิน

(๗) จัดพิมพ์ความเห็นของคณะกรรมการกฤษฎีกาเพื่อเผยแพร่ เว้นแต่เรื่องที่เป็นความลับ

(๘) จัดทำรายงานประจำปีเกี่ยวกับผลงานและอุปสรรคในการดำเนินงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมายเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

(๙) ศึกษาและรวบรวมข้อมูล รวมทั้งจัดให้ได้มาซึ่งข้อมูลเกี่ยวกับระบบกฎหมายไทยและระบบกฎหมายต่างประเทศ และงานวิจัยกฎหมายหรือวิชาอื่นที่เกี่ยวข้องกฎหมายทั้งของไทยและต่างประเทศ เพื่อประโยชน์แก่การปฏิบัติงานของคณะกรรมการกฤษฎีกาและคณะกรรมการพัฒนากฎหมายตามพระราชบัญญัตินี้

มาตรา ๖๓ ให้มีเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา มีหน้าที่ควบคุมดูแลโดยทั่วไป ซึ่งราชการของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา รับผิดชอบขึ้นตรงต่อประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาและเป็นผู้บังคับบัญชาข้าราชการในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้มีรองเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นผู้ช่วยสั่งและปฏิบัติราชการ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญซึ่งทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้งจากบุคคลซึ่งมีความเชี่ยวชาญในทางนิติศาสตร์ การร่างกฎหมาย และการบริหารราชการแผ่นดินตามคำแนะนำของคณะรัฐมนตรีและได้รับความเห็นชอบของสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภาตามลำดับ ในกรณีที่รัฐสภาประกอบด้วยสภาเดียวให้ได้รับความเห็นชอบของสภานั้น^{๑๑}

มาตรา ๖๓/๑^{๑๒} เพื่อประโยชน์แก่การพัฒนาคุณภาพการปฏิบัติงานกฎหมายของรัฐให้มีตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกาซึ่งเป็นข้าราชการพลเรือนสามัญที่มีความรู้และมี

^{๑๑} มาตรา ๖๓ วรรคสาม แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

^{๑๒} มาตรา ๖๓/๑ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๑

ประสบการณ์ในทางนิติศาสตร์ การร่างกฎหมายและการบริหารราชการแผ่นดิน เพื่อปฏิบัติหน้าที่
ในงานด้านกฎหมายตามความรับผิดชอบของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา

ให้นักกฎหมายกฤษฎีกาได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งในอัตราที่คำนวณแล้วไม่
ต่ำกว่าค่าตอบแทนของข้าราชการอัยการ

คุณสมบัติ หลักเกณฑ์และวิธีการเข้าสู่ตำแหน่ง การแต่งตั้งให้ดำรงตำแหน่งนัก
กฎหมายกฤษฎีกา และอัตราเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกา ให้เป็นไปตามระเบียบ
ที่ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกากำหนด

มาตรา ๖๓/๒^{๙๙} เพื่อประโยชน์ในการตรวจพิจารณาร่างกฎหมาย หรือร่างกฎให้
เป็นไปด้วยความรวดเร็ว นายกรัฐมนตรีมีอำนาจสั่งให้ผู้ดำรงตำแหน่งที่ปรึกษากฎหมาย นิติกร
หรือเจ้าหน้าที่อื่นของหน่วยงานของรัฐซึ่งเป็นผู้เสนอร่างกฎหมาย หรือร่างกฎนั้นมาปฏิบัติหน้าที่
เต็มเวลาในฐานะผู้ช่วยเลขานุการคณะกรรมการกฤษฎีกาขณะที่ตรวจพิจารณาร่างกฎหมายหรือ
ร่างกฎดังกล่าวได้จนกว่าการพิจารณาร่างกฎหมาย หรือร่างกฎนั้นจะแล้วเสร็จ

ให้ผู้บังคับบัญชาของบุคคลตามวรรคหนึ่งส่งตัวบุคคลดังกล่าวมาปฏิบัติหน้าที่
ผู้ช่วยเลขานุการตามวรรคหนึ่ง โดยให้อี้อำนาจการปฏิบัติหน้าที่ดังกล่าวเป็นการปฏิบัติราชการหรือ
ปฏิบัติหน้าที่ของหน่วยงานของรัฐนั้น

มาตรา ๖๔^{๙๐} (ยกเลิก)

มาตรา ๖๕^{๙๑} (ยกเลิก)

มาตรา ๖๖ ภายใต้บังคับแห่งกฎหมายเพื่อประโยชน์ในการประสานงาน
แลกเปลี่ยนประสบการณ์และพัฒนาข้าราชการที่ปฏิบัติหน้าที่เกี่ยวกับกฎหมายหรือเกี่ยวข้องกับ
การปฏิบัติการตามพระราชบัญญัติ^{๙๒} รัฐมนตรีเจ้าสังกัดและเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจะ
ขอให้นายกรัฐมนตรีในฐานะหัวหน้ารัฐบาลใช้อำนาจตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการ
แผ่นดิน แต่งตั้งข้าราชการ ซึ่งสังกัดกระทรวง ทบวง กรมหนึ่งไปดำรงตำแหน่งในสำนักงาน
คณะกรรมการกฤษฎีกาโดยได้รับเงินเดือนจากกระทรวง ทบวง กรมเดิมแต่มีฐานะเสมือนเป็น
ข้าราชการซึ่งสังกัดสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้

การแต่งตั้งให้มาดำรงตำแหน่งตามวรรคหนึ่งต้องมีระยะเวลาครั้งหนึ่งไม่น้อย
กว่าหนึ่งปีและไม่เกินสามปี

ให้นำความในวรรคหนึ่งและวรรคสองมาใช้บังคับแก่การแต่งตั้งข้าราชการซึ่ง
สังกัดสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาไปดำรงตำแหน่งในกระทรวงทบวงกรมอื่นด้วยโดยอนุโลม

^{๙๙} มาตรา ๖๓/๒ เพิ่มโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑

^{๙๐} มาตรา ๖๔ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒

^{๙๑} มาตรา ๖๕ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒

มาตรา ๖๗^{๖๖} (ยกเลิก)

มาตรา ๖๘^{๖๗} (ยกเลิก)

ภาค ๓

บทกำหนดโทษ^{๖๘}

มาตรา ๖๙ (ยกเลิก)

มาตรา ๗๐ (ยกเลิก)

มาตรา ๗๑ (ยกเลิก)

มาตรา ๗๒ (ยกเลิก)

มาตรา ๗๓ (ยกเลิก)

บทเฉพาะกาล

มาตรา ๗๔^{๖๙} ให้กรรมการกฤษฎีกาซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖ และกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติเรื่องราวร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๔๙๒ เป็นกรรมการกฤษฎีกาและกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้ แล้วแต่กรณี จนกว่าจะมีพระบรมราชโองการแต่งตั้งขึ้นใหม่ตามพระราชบัญญัตินี้ ซึ่งต้องไม่เกินหนึ่งร้อยยี่สิบวันนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ

ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาซึ่งได้รับแต่งตั้งตามพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖ เป็นเลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัตินี้

[คำว่า “กรรมการกฤษฎีกา” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒]

มาตรา ๗๕ คำเสนอเรื่องราวร้องทุกข์ที่ได้ยื่นต่อคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติเรื่องราวร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๔๙๒ ให้คณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้มีอำนาจพิจารณาวินิจฉัยตามพระราชบัญญัติเรื่องราวร้องทุกข์ พ.ศ. ๒๔๙๒ แต่

^{๖๖} มาตรา ๖๗ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๖๗} มาตรา ๖๘ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๖๘} ภาค ๓ บทกำหนดโทษ มาตรา ๖๙ ถึง มาตรา ๗๓ ยกเลิกโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒

^{๖๙} มาตรา ๗๔ วรรคหนึ่ง แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒

ถ้าคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัตินี้เห็นสมควรจะใช้อำนาจตามมาตรา ๔๔ และมาตรา ๔๕ ก็ให้กระทำได้

มาตรา ๗๖ ภายในระยะเวลาห้าปีนับแต่วันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาอาจสั่งให้กรรมการกฤษฎีกาปฏิบัติหน้าที่ในฐานะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ได้ และให้กรรมการกฤษฎีกาผู้นั้นมีอำนาจหน้าที่และสิทธิเช่นเดียวกับกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์

[คำว่า “กรรมการกฤษฎีกา” แก้ไขเพิ่มเติมโดยมาตรา ๓ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๔) พ.ศ. ๒๕๔๒]

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

ส. ไทตระกิตย์

รองนายกรัฐมนตรี

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่กฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาได้ตราขึ้นไว้ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๖ บทบัญญัติต่าง ๆ จึงล้าสมัยไม่สะดวกแก่การปฏิบัติราชการ และรัฐบาลมีนโยบายจัดตั้งศาลปกครองซึ่งกระทรวงยุติธรรมกำลังจัดทำอยู่ในขณะนี้ ฉะนั้น จึงมีความจำเป็นต้องเตรียมรับการจัดตั้งศาลปกครอง ประกอบกับโดยที่เรื่องราวร้องทุกข์เป็นที่มาของคดีปกครอง สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาจึงจำเป็นต้องทราบเหตุของการร้องทุกข์มาตั้งแต่เบื้องต้น และสามารถวิเคราะห์เหตุแห่งการร้องทุกข์ได้ ซึ่งจะนำไปสู่การปรับปรุงแก้ไขกฎหมายให้เหมาะสมยิ่งขึ้น และจะช่วยให้กรรมการเรื่องราวร้องทุกข์มีความชำนาญงานต่อเนื่องกับงานร่างกฎหมายและงานให้ความเห็นในทางกฎหมายของคณะกรรมการกฤษฎีกา จึงสมควรรวมสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์เข้ากับสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา และสมควรกำหนดคุณสมบัติของผู้ที่จะได้รับแต่งตั้งเป็นกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์กับคุณสมบัติของกรรมการกฤษฎีกาให้มีความสอดคล้องต่อเนื่องกันด้วย นอกจากนี้โดยที่ขณะนี้ประชาชนอาจยื่นร้องทุกข์ต่อรัฐบาลได้สองทาง คือ ทางสำนักงานคณะกรรมการเรื่องราวร้องทุกข์และทางสำนักเลขาธิการนายกรัฐมนตรี ซึ่งก่อให้เกิดความสับสนแก่ประชาชน สมควรรวมไว้แห่งเดียวกัน คือ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาด้วย จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒^{๖๖}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ได้ประกาศใช้บังคับเมื่อวันที่ ๒ พฤษภาคม ๒๕๒๒ ซึ่งเป็นระยะเวลาก่อนที่จะมีประกาศแต่งตั้งนายกรัฐมนตรีและรัฐมนตรีชุดปัจจุบัน และโดยที่คณะรัฐมนตรีชุดปัจจุบันได้เข้ารับหน้าที่เมื่อต้นเดือนมิถุนายน ทำให้ไม่อาจแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ตามมาตรา ๗๔ ซึ่งจะต้องได้รับการพิจารณาจากคณะรัฐมนตรีและความเห็นชอบจากรัฐสภาให้เสร็จเรียบร้อยไปได้ภายในเดือนมิถุนายน สมควรขยายระยะเวลาการแต่งตั้งกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ออกไปอีกเก้าสิบวัน จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๔^{๖๗}

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรจัดให้มีองค์กรขึ้นเป็นการเฉพาะเพื่อทำหน้าที่เสนอให้มีการแก้ไขปรับปรุงกฎหมายที่ล้าสมัยหรือไม่เหมาะสมกับสถานการณ์ของประเทศ หรือกฎหมายที่จำกัดเสรีภาพในร่างกาย ทรัพย์สินหรือการประกอบอาชีพของประชาชนโดยไม่สมควร หรือก่อให้เกิดภาระแก่การประกอบอาชีพหรือธุรกิจของบุคคลโดยไม่จำเป็นหรือไม่สอดคล้องกับนโยบายของรัฐบาลหรือการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม การเมือง หรือการบริหารราชการ ประกอบกับบทบัญญัติในส่วนที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์การตรวจพิจารณาร่างกฎหมายของกรรมการร่างกฎหมาย การเริ่มนับอายุความร้องทุกข์ ข้อยกเว้นอายุ

^{๖๖} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๔๖/ตอนที่ ๑๒๔/ฉบับพิเศษ หน้า ๑/๒๗ กรกฎาคม ๒๕๒๒
^{๖๗} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๐๘/ตอนที่ ๑๔๖/ฉบับพิเศษ หน้า ๑๑/๒๖ สิงหาคม ๒๕๓๔

ความร้องทุกข์ การดำรงตำแหน่งตามวาระของกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ และอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่เป็นอยู่ในปัจจุบันยังไม่เหมาะสม สมควรได้รับการแก้ไขเพิ่มเติมให้เหมาะสมยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๒^{๖๔}

มาตรา ๑๑ ให้โอนบรรดากิจการ ทรัพย์สิน สิทธิ หนี้สิน ข้าราชการ ลูกจ้าง และเงินงบประมาณในส่วนที่เกี่ยวกับงานคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์และกองวิเคราะห์กฎหมายและการร้องทุกข์ สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ทั้งนี้ เฉพาะที่นายกรัฐมนตรีประกาศกำหนดในราชกิจจานุเบกษา ไปเป็นของสำนักงานศาลปกครองตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

ให้ข้าราชการที่โอนไปตามวรรคหนึ่งเป็นข้าราชการฝ่ายศาลปกครองและในระหว่างที่ยังไม่มีระเบียบของคณะกรรมการข้าราชการฝ่ายศาลปกครองในส่วนที่เกี่ยวกับการบริหารงานบุคคล ให้นำกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือนมาใช้บังคับโดยอนุโลมกับข้าราชการที่โอนไปตามวรรคหนึ่ง

มาตรา ๑๒ ให้บทบัญญัติเกี่ยวกับการร้องทุกข์ตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๒ และพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๓๕ ก่อนการแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้ยังคงมีผลบังคับอยู่ต่อไปจนกว่าจะมีการเปิดทำการศาลปกครองกลางตามกฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครอง

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่ได้มีการตรากฎหมายว่าด้วยการจัดตั้งศาลปกครองและวิธีพิจารณาคดีปกครองขึ้น ให้เป็นศาลปกครองที่มีอำนาจพิจารณาพิพากษาคดีปกครอง อันเป็นการดำเนินการที่สืบเนื่องจากแนวทางการจัดองค์กรคณะกรรมการกฤษฎีกาให้เป็นรูปแบบองค์กรเชี่ยวชาญเฉพาะด้านกฎหมายปกครองที่เคยดำเนินการอยู่ก่อนแล้ว โดยขององค์กรคณะกรรมการกฤษฎีกานั้นเป็นสถาบันที่ปฏิบัติงานในด้านคดีปกครองและการสร้างบทกฎหมายรวมทั้งกำหนดแนวทางการปฏิบัติราชการอยู่ด้วยกันซึ่งประเทศไทยได้ดำเนินการในแนวทางนี้มาตั้งแต่ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว โดยได้ทรงตราพระราชบัญญัติเคาน์ซิลออฟสเตต คือ ที่ปรึกษาราชการแผ่นดินขึ้นใช้บังคับตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๑๗ และต่อมาได้มีการตราพระราชบัญญัติว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกา พุทธศักราช ๒๔๗๖ โดยให้มีสถาบันเกี่ยวกับการร่างกฎหมายและให้ความเห็นทางกฎหมาย และสถาบันที่พิจารณาพิพากษาคดีปกครองควบคู่กัน หลังจากนั้นได้มีการปรับปรุงเป็นพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๔๒๒ โดยให้มีคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์ขึ้นทำหน้าที่วินิจฉัยข้อพิพาททาง

^{๖๔} ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๑๖/ตอนที่ ๕๔ ก/หน้า ๔๔/๑๐ ตุลาคม ๒๕๕๒

กฎหมายปกครองระหว่างเอกชนกับหน่วยงานของรัฐเพื่อเป็นพื้นฐานในการสร้างหลักกฎหมายปกครองที่เหมาะสมแก่ประเทศไทย และสร้างความคุ้นเคยในระบบวิธีพิจารณาคดีปกครองโดยจะพัฒนาให้เป็นระบบศาลปกครองอย่างเต็มรูปแบบต่อไป บัดนี้ เมื่อได้มีการจัดตั้งศาลปกครองตามกฎหมายโดยเฉพาะขึ้นทำหน้าที่พิจารณาคดีปกครองโดยตรงแล้ว จึงสมควรแก้ไขเพิ่มเติมกฎหมายว่าด้วยคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยยกเลิกงานวินิจฉัยร้องทุกข์ให้สอดคล้องกับการจัดตั้งศาลปกครอง จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

พระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา (ฉบับที่ ๕) พ.ศ. ๒๕๕๑^๓

มาตรา ๙ ให้กรรมการกฤษฎีกาซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับคงเป็นกรรมการกฤษฎีกาต่อไปจนกว่าจะสิ้นสุดวาระ

ให้ประธานกรรมการกฤษฎีกาในแต่ละคณะตามมาตรา ๑๕ ตามคำสั่งประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาที่ ๑/๒๕๕๙ เรื่อง การแบ่งกรรมการกฤษฎีกาออกเป็นคณะ ลงวันที่ ๖ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๙ ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับ คงเป็นประธานกรรมการกฤษฎีกาต่อไป

มาตรา ๑๐ ให้ผู้ดำรงตำแหน่งนักกฎหมายกฤษฎีกาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบข้าราชการพลเรือน ซึ่งดำรงตำแหน่งอยู่ในวันที่พระราชบัญญัตินี้ใช้บังคับเป็นนักกฎหมายกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้โดยให้ได้รับเงินเพิ่มสำหรับตำแหน่งตามหลักเกณฑ์ที่ได้รับอยู่เดิมไปพลางก่อน จนกว่าจะมีการแต่งตั้งนักกฎหมายกฤษฎีกาตามระเบียบที่ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกากำหนดตามมาตรา ๖๓/๑ วรรคสามแห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัตินี้

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรปรับปรุงวิธีการได้มาและการดำรงตำแหน่งของกรรมการกฤษฎีกา เพื่อให้สามารถคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้และความเชี่ยวชาญในระดับสูงได้อย่างกว้างขวางและเป็นไปด้วยความรอบคอบตลอดจนเพื่อให้กรรมการกฤษฎีกามีอิสระในการปฏิบัติหน้าที่ได้ดียิ่งขึ้น และสมควรปรับปรุงการปฏิบัติหน้าที่และการพัฒนาคุณภาพของเจ้าหน้าที่ในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา เพื่อให้สามารถปฏิบัติงานร่วมกับคณะกรรมการกฤษฎีกาและปฏิบัติงานอื่นในทางกฎหมายของรัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น จึงจำเป็นต้องตราพระราชบัญญัตินี้

^๓ ราชกิจจานุเบกษา เล่ม ๑๒๔/ตอนที่ ๗ ก/หน้า ๗๐/๑๑ มกราคม ๒๕๕๑

ระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกา
ว่าด้วย
การรับปรึกษาให้ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการร่างกฎหมาย
พ.ศ. ๒๕๒๒

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๖ แห่งพระราชบัญญัติคณะกรรมการกฤษฎีกา พ.ศ. ๒๕๒๒
ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกาโดยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรีหรือกระเปาะไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า 'ระเบียบคณะกรรมการกฤษฎีกาว่าด้วยการศึกษาให้ความเห็นทาง
กฎหมายของกรรมการร่างกฎหมาย พ.ศ. ๒๕๒๒'

ข้อ ๒ ในระเบียบนี้

'รัฐวิสาหกิจ' หมายความว่ารัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณและรัฐวิสาหกิจ
ตามกฎหมายว่าด้วยคุณสมบัติมาตรฐานสำหรับกรรมการและพนักงานรัฐวิสาหกิจ

ข้อ ๓ กรรมการร่างกฎหมายพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายแก่บุคคลดังต่อไปนี้

(๑) คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรี

(๒) กระทรวง ทบวง กรม

(๓) รัฐวิสาหกิจ

(๔) คณะกรรมการซึ่งมีอำนาจหน้าที่ตามกฎหมายเฉพาะเรื่องโดยผ่านทางกระทรวง ทบวง กรม
ที่มีหน้าที่รับผิดชอบ ในงานธุรการของคณะกรรมการนั้น ๆ

(๕) ผู้ว่าราชการจังหวัด เฉพาะปัญหาตามกฎหมายที่ผู้ว่าราชการจังหวัดมีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือรับ
ผิดชอบ

(๖) คณะผู้บริหารท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่น ปรีอประธานสภาท้องถิ่น เฉพาะปัญหาตามกฎหมายที่
คณะผู้บริหารท้องถิ่น ผู้บริหารท้องถิ่นหรือประธานท้องสภาท้องถิ่นมีหน้าที่ต้องปฏิบัติหรือรับผิดชอบ

(๗) ผู้ซึ่งคณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีเห็นสมควรให้ขอความเห็นทางกฎหมายเป็นการเฉพาะราย

ข้อ ๔ เพื่อให้การปฏิบัติราชการเป็นไปตามขั้นตอนของการบริหารราชการแผ่นดิน เรื่องที่กรรมการ
ร่างกฎหมายจะพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมาย จะต้องเป็นเรื่องที่ได้มีการปรึกษาระหว่างส่วน
ราชการที่มีหน้าที่รับผิดชอบหรือรักษาการตามกฎหมายแล้ว เว้นแต่จะเป็นกรณีเร่งด่วนหรือมีความจำเป็น
อย่างอื่นตามที่คณะรัฐมนตรี หรือนายกรัฐมนตรีจะได้อิมมติหรือคำสั่ง

ข้อ ๕ ในกรณีที่การขอความเห็นทางกฎหมายมิได้ปฏิบัติให้ถูกต้องตามระเบียบนี้ ถ้าเลขาคิการ
คณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเห็นว่าเป็นเรื่องเร่งด่วนหรือจำเป็น จะรับสั่งไว้พิจารณาก่อน แล้วแจ้งให้
ส่วนราชการซึ่งมีหน้าที่รับผิดชอบหรือรักษาการตามกฎหมายทราบก็ได้ แต่ถ้าเลขาคิการคณะกรรมการ
กฤษฎีกาพิจารณาเห็นว่ากรณีมิใช่เรื่องเร่งด่วนหรือจำเป็น ก็ให้ส่งเรื่องคืนไปยังส่วนราชการที่ขอความ
เห็นมาเพื่อพิจารณาดำเนินการตามระเบียบต่อไป

ข้อ ๖ ในกรณีที่เคยมีคำวินิจฉัยของกรรมการร่างกฎหมายหรือของคณะกรรมการวินิจฉัยร้องทุกข์
ในประเด็นเดียวกันหรือในประเด็นที่อยู่ในลักษณะเดียวกันมาก่อนแล้ว เลขาคิการคณะกรรมการกฤษฎีกา
จะตอบส่งโดยคำวินิจฉัยที่เคยมีมาแล้วไปให้โดยไม่ต้องดำเนินการให้มีการพิจารณาวินิจฉัยใหม่ก็ได้

ในกรณีที่ปัญหากฎหมายที่ไม่ซับซ้อนหรือเป็นเรื่องเร่งด่วนซึ่งจะต้องดำเนินการให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกาจะสั่งให้เจ้าหน้าที่ในสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาดำเนินการให้เสร็จสิ้นตามอำนาจหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาก็ได้

ข้อ ๗ ในการพิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมาย ให้กรรมการร่างกฎหมาย หรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาพิจารณาเชิญบุคคลดังต่อไปนี้ชี้แจงแถลงข้อเท็จจริงหรือให้ความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณา

(๑) ผู้แทนกระทรวง ทบวง กรม หรือรัฐวิสาหกิจเจ้าของเรื่อง

(๒) ผู้แทนกระทรวง ทบวง กรม ราชการส่วนท้องถิ่น รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่พิจารณา ตามที่กรรมการร่างกฎหมายหรือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควร

ในการพิจารณาของกรรมการร่างกฎหมาย ถ้าเรื่องที่พิจารณาเป็นเรื่องเกี่ยวกับสิทธิของเอกชน และกรรมการร่างกฎหมายเห็นว่าการฟังความคิดเห็นของเอกชนจะเป็นประโยชน์ จะขอให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเชิญผู้แทนของสถาบันฝ่ายเอกชน หรือบุคคลใดบุคคลหนึ่งที่กรรมการกฎหมายเห็นสมควร เข้าร่วมชี้แจงให้ข้อเท็จจริงหรือแสดงความคิดเห็นเพื่อประกอบการพิจารณาด้วยก็ได้

ข้อ ๘ ในกรณีที่ผู้แทนกระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐส่งมาชี้แจงหรือให้ความคิดเห็นตามข้อ ๗ ไม่มีผู้ซึ่งทราบข้อเท็จจริงอันเป็นที่มาของปัญหากฎหมายที่กำลังพิจารณา เพียงพอที่จะให้ข้อเท็จจริงเกี่ยวกับปัญหาที่กำลังพิจารณาได้ เมื่อสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นสมควร หรือเมื่อได้รับคำร้องขอจากกรรมการร่างกฎหมาย ก็ให้แจ้งให้กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ หรือกิจการอื่นของรัฐนั้นส่งผู้แทนมาใหม่หรือส่งผู้แทนมาเพิ่มเติมก็ได้

ข้อ ๙ กรรมการร่างกฎหมายจะไม่พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายในเรื่องดังต่อไปนี้

(๑) เรื่องที่มีการฟ้องร้องเป็นคดีอยู่ในศาล

(๒) เรื่องที่อยู่ในอำนาจหน้าที่ของสถาบันอื่นอยู่แล้วตามกฎหมายและกรรมการร่างกฎหมายเห็นว่าสมควรให้มีการดำเนินการตามกฎหมายนั้นก่อนเพื่อประโยชน์แก่การบริหารราชการแผ่นดิน

(๓) เรื่องซึ่งหากให้ความเห็นแล้วจะมีผลกระทบกระเทือนทางการเมือง หรือทางการต่างประเทศ

ทั้งนี้ เว้นแต่จะเป็นเรื่องที่คณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีจะได้มีมติหรือมีคำสั่งเป็นการภายในให้พิจารณา

ข้อ ๑๐ เมื่อกรรมการร่างกฎหมายได้พิจารณาให้ความเห็นทางกฎหมายในเรื่องใดเสร็จแล้ว ให้สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแจ้งให้กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ หรือผู้ที่ขอความเห็นมาทราบโดยเร็ว และให้ส่งสำเนาให้สำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี เพื่อนำเรื่องนั้นเสนอต่อคณะรัฐมนตรีหรือนายกรัฐมนตรีเพื่อทราบหรือเพื่อมีมติหรือคำสั่ง แล้วแต่กรณี

ในการแจ้งความเห็นตามวรรคหนึ่ง ให้แจ้งไปด้วยว่าเรื่องดังกล่าวได้วินิจฉัยโดยกรรมการร่างกฎหมายคณะใด หรือวินิจฉัยโดยที่ประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมาย

กระทรวง ทบวง กรม รัฐวิสาหกิจ หรือผู้ขอความเห็นอาจขอให้ทบทวนปัญหาที่กรรมการร่าง

กฎหมายคณะใดคณะหนึ่งได้วินิจฉัยไปแล้วอีกครั้งหนึ่งก็ได้ ในกรณีนี้ให้เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา พิจารณาจัดให้มีการประชุมร่วมกันของกรรมการร่างกฎหมายสองหรือสามคณะเป็นการประชุมพิเศษ หรือ จัดให้มีการประชุมใหญ่กรรมการร่างกฎหมายเพื่อพิจารณาปัญหานั้นได้ตามเห็นสมควร

ข้อ ๑๑ เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกามีอำนาจวางข้อกำหนดและระเบียบปฏิบัติเกี่ยวกับการ เผยแพร่ความเห็นทางกฎหมายของกรรมการร่างกฎหมายได้ตามความเหมาะสมเท่าที่ไม่เป็นการเปิดเผย ความลับของทางราชการ

ข้อ ๑๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๒๐ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๒ เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๒๒

พลเอก เกรียงศักดิ์ ชมะนันทน์

ประธานคณะกรรมการกฤษฎีกา